

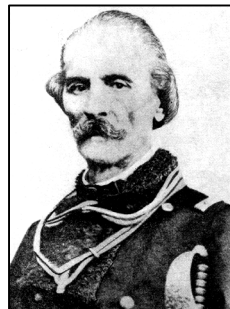
MAGHERU, GHEORGHE

General

N. 1802, Bârzeiul de Gilort - m. 23 mart. 1880.

Fiul preotului Ioan Magheru.

După 1821 se distinge, alături de frațele său, în luptele contra jefuitorilor. A lucrat la Căimăcănia Craiovei (1826). Între 1828-1829, în calitate de comandant de panduri, s-a remarcat în luptele de la Sisești, Băilești, Covei, Catane, Golenți, Breasta, Maglavit și a fost decorat cu Ordinul Rusesc *Sf. Ana* în grad de cavaler. După 1829 a fost cărmuitor (prefect) al județului Romanați.

În 1848 a organizat efectivele de dorobanți, panduri și voluntari și tabăra militară de la Răureni (1 august 1848), pentru alcătuirea unei armate capabile să apere revoluția și pentru cooperare cu revoluționarii din Transilvania.

La 28 septembrie 1848 s-a refugiat în Transilvania; în noiembrie 1848, la Frankfurt pe Main, iar între anii 1849-1853 s-a stabilit la Viena. A adresat numeroase memorii marilor puteri cu privire la problemele țării sale: contelui Walewsky, ministru de Externe al Franței; Împăratului Napoleon al III-lea; lordului Clarendon, ministru britanic de la Constantinopol; marchizului Vilemenim, ambasadorul Sardiniei la Constantinopol.

În 1857 s-a întors în țară și a devenit deputat de Gorj în Divanul ad-hoc, unde a susținut Unirea Principatelor, neutralitatea, adunare reprezentativă și Principe străin.

În 1860 a fost ales deputat; în 1864, *Comisar special pentru Oltenia* pentru a explica țăranilor Legea rurală; deputat liberal de Tg. Jiu (1868-1877).

În august 1877, la Siliștioara, Romanați, salută trecerea armatei române în Bulgaria.

Opera: **Réponse à la Circulaire de la Porte Ottomane**, datée du 13 Juillet 1856 et publiée le 9 octobre à Constantinople (Paris, 1856); **Note sur les îles du Delta-Danubien. En réponse à la circulaire ottoman** (1878);